

til 72, 144 og 216. Jeg vil mene, at man, hvis man skulde gentage denne Bestemmelse, kunde forsvare at afrunde Tallene lidt. Det ser mærkeligt ud i en Lov at have saa brudte Tal som 72, 144 og 216. Der vil ingen Skade ske ved at runde dem af i alt Fald til at kunne deles med 5. Samtidig var man fra begge Sider enig om, at da det ikke var Meningen, at Statskassen skulde lide noget Tab i Indtægt, hvilket den den Gang — ligesom for Resten nu — meget daarligt kunde taale, skulde Ejendomsskyldens Promille forhøjes saa meget, som det var nødvendigt, for at de kraftigere Erdragsregler ikke skulde bevirke noget Tab for Statskassen. Saaledes som Lovforslaget indbragtes privat af Medlemmer hernede, mente man, at 1,2 kunde være tilstrækkeligt hertil, men da Finansministeren noget udvidede Rammerne, saaledes som jeg har nævnt, maatte han foreslaa ud fra samme Princip 1,25, det vil sige 1 Kr. 25 Øre i Stedet for 1 Kr. 10 Øre pr. 1,000 Kr. Skyldværdi, og han mente, at med denne Forhøjelse var Statskassen sikret imod Tab. Det gik man ogsaa ind paa, Lovforslaget blev vedtaget her i Tinget med alle Stemmer imod 1, saa vidt jeg erindrer, og denne ene var en Løsgænger, saa der var altsaa intet af Partierne her i Salen, der modsatte sig Lovforslaget, den Gang det forlod Tinget.

I Landstinget blev Lovforslaget ikke modtaget med slet saa fuld Musik som her, men man kan dog ingenlunde sige, at det blev afvist. Man gjorde gældende, at det forekom lidet tiltalende, at man i det hele skulde gaa til en Forhøjelse af Promillen for Ejendomsskylden, men da der selv for de store Ejendomsbesiddere er Tale om saa overordentlig smaa Forøgelse — for en Ejendom til en Million Skyldværdi vil Forøgelsen kun blive 150 Kr. —, kan jeg ikke tænke mig, at dette Argument virkelig i det høje Landsting skulde kunne veje imod det, at det opnaas at faa en Del Urimeligheder og Ubilligheder, som mange Smaafolk i Aarevis har lidt under, og som ogsaa Højre hernede i høj Grad har interesseret sig for at faa fjernet — jeg erindrer om, at det ærede Medlem for København 1ste Valgkreds (Wulff) med megen Varme har gjort sig til Talsmand derfor —, ryddet ud af Verden. Jeg kan altsaa ikke tro, at man i det høje Landsting vil modsætte sig dette Lovforslag. Det kom op til Landstinget i de sidste Dage af Samlingen, og det var i og for sig ikke til at undres over, at Landstinget mente, at det dog maatte have nogen Tid til at

se paa Sagen, det havde i Virkeligheden kun Forslaget til Behandling i nogle faa Dage. Det blev saa liggende uden at blive fremmet, men naar det nu kommer paa en mere passende Tid, forekommer det mig, efter at jeg paa ny har gennemlæst Landstingets Forhandling, at der ikke i den er noget, der kan afskære Haabet om, at et saadant Lovforslag i Aar ret let vil gaa igennem ogsaa i det høje Landsting.

Jeg tror altsaa, for at sammenfatte, hvad jeg har sagt, at man her, om end uden Begejstring, kan gaa med til at rykke den næste 5-aarige Vurdering frem til 1. Juli 1914 i Stedet for som efter Loven først at lade den komme 1. Juli 1919, men at man af de Grunde, jeg har nævnt, ikke bør gøre dette uden at ændre Grundlaget paa samme Maade, som vi en Gang før er blevet enige om hernede, og uden at fastsætte, at Vurderingerne i Fremtiden skal være 5-aarige.

Der kunde ogsaa være Tale om andre Ændringer i Ejendomsskyldloven, om hvilke der muligvis kunde opnaas Enighed her og i Landstinget, og saadanne Ændringer vil der da ikke være noget i Vejen for at tage med, forekommer det mig. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Sogneraadforeningerne har udtalt Ønsket om, at de nuværende Halvaarsvurderinger bliver afløst af helaarlige. Dette Spørgsmaal, ligesom eventuelt Spørgsmaalet om Overskyldraadets Sammensætning o. lign., kunde man let tage med, for saa vidt der kan opnaas Enighed derom, men de to Ting, jeg har peget paa, forekommer mig at være de væsentligste. Efter hele denne Sags Forhistorie, efter den Enighed, der allerede tidligere er opnaaet om disse i og for sig let overskuelige Ændringer, og efter den Vægt, alle Partier hernede lagde paa at faa saadanne Ændringer gennemført, tvivler jeg ikke paa, at man ogsaa nu kan opnaa Enighed derom, i alt Fald, tror jeg, vil man kunne opnaa Enighed om, at det ikke gaar an at komme til en forhøjet Beskatning efter Ejendomsskyld, uden at man har ændret de vigtigste af de Mangler, der er ved det Grundlag, paa hvilket Skatten paalignes.

Bang: Hvor beskedent dette Lovforslag end er af Omfang, rummer det dog i sin § 1 to Bestemmelser af ret vidtrækkende Betydning, Bestemmelsen om, at der skal foretages ny Vurdering i 1914. Stedet for i 1919, og Bestemmelsen om, at der ved Siden af den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld tillige skal fore-